Edvard Sylvén in memoriam

Professor Edvard Sylvén, bosatt i Danderyd, har avlidit i en ålder av 80 år. Han sörjs av närmaste anhöriga, en son och en dotter med familjer.

Edvard Sylvén var en skicklig entomolog och framstående botanist. Genom att arbeta med gallmyggor kunde dessa kompetenser utnyttjas. Hans forskningsinsatser för att belysa skidgallmyggans ekologi och skadegörelse i raps är klassiska. Han var också en av två författare till ett klassiskt verk om oljeväxternas skadegörare som varit en källa till kunskap för såväl praktiker som teoretiker inom växtskyddsområdet. Doktorsavhandlingen behandlade dock beteendeekologi hos vecklarfjärilar på fruktträd och är en elegant uppvisning av hans förmåga att kreativt utnyttja begränsade resurser för kvalificerat experimentellt arbete.

Från 1961 fram till 1975 innehade han olika chefstjänster vid Statens Växtskyddsanstalt, först som chef för den zoologiska avdelningen och sedan som anstaltens chef. Det var en dramatisk period både för anstalten och för växtskyddsverksamheten som helhet. Rachel Carsons bok ”Tyst vår” blev den tändande gnistan till ett stormanlopp mot aningslös och onyanserad kemisk bekämpning av skadegörare. Edvard Sylvéns analytiska läggning och förhållningssätt bidrog på ett avgörande sätt till utvecklingen av behovsanpassad bekämpning och flera initiativ som främjade biologiska bekämpningsmetoder. Under hans tid som växtskyddsanstaltens chef omorganiserades det svenska växtskyddet och inordnades i Sveriges Lantbruksuniversitet varvid huvudanstalten flyttades från Solna till Uppsala. Det innebar en påfrestande och turbulent period för personalen och Edvard Sylvén var under denna period en uppskattad chef med naturlig pondus och en myckenhet sunt förnuft i stort som smått.

1975 tillträdde han en professur i entomologi vid Naturhistoriska riksmuseet. Det gav honom möjligheter att helt koncentrera sig på gallmyggors taxonomi och ekologi och man kan förmoda att det var en stor befrielse att få släppa den tunga administrativa börda som chefsskapet inneburit. Under tiden fram till pensioneringen utvecklades

Edvard Sylvén till en internationellt erkänd och uppskattad gallmyggetaxonom. Intresset för evolutionsbiologiska frågeställningar medförde att han som emeritus samarbetat med många unga forskare för att knyta samman genuint naturalistiskt kunnande med den nya tidens molekylärbiologiska verktygslåda. Edvard Sylvén var en hängiven vetenskapsman som typiskt nog samma kväll som han avled gav genomtänkta skrivna synpunkter på ett vetenskapligt manuskript till vilket han var medförfattare.

För oss som under olika skeden haft förmånen att få samarbeta med Edvard Sylvén framstår han som en omutligt hederlig och klarsynt analytiker. Det var alltid spännande att diskutera vetenskap med honom och man gick aldrig tomhänt från en sådan diskussion. Samma genuina objektivitet och omedelbara närhet präglade hans vänskapsförhållanden. Det är med stor saknad vi tvingas konstatera att en i alla avseenden stor människa och nära vän gått ur tiden.

Vänner och arbetskamrater inom växtskyddet och vid Naturhistoriska Riksmuseet
Jan Pettersson och Torbjörn Kronestedt